

Partie polityczne - partie polityczne w Polsce po 1989 roku - charakterystyka

Od momentu przemian politycznych, które zaszły w ustroju politycznym w Polsce, zasadniczo można podkreślić występowanie dwóch równoległych i naprzemiennie trzymających władzę obozów - ugrupowań prawicowych i lewicowych.

Bezpośrednio po wyzwoleniu się spod wpływu Związku Radzieckiego oraz zniesienia ustroju totalitarnego w Polsce, największe poparcie na scenie politycznej zdobyły partie, w skład których wchodziły walczący o wolność i demokrację politycy. Dlatego też układ sił był od początku tego okresu po stronie członków „Solidarności”, a nie byłych działaczy PZPR.

Pierwsze wybory prezydenckie wygrał czołowy przedstawiciel walki o wolność, L. Wałęsa. Natomiast przed pięć lat jego kadencji układ sił w państwie znacząco się zmienił. Ponowne wybory prezydenckie (w sumie dwie kadencje) wygrał z kolei przedstawiciel partii skrajnie lewicowej (SLD), Aleksander Kwaśniewski. Było to idealnym zobrazowaniem panujących w Polsce nastrojów politycznych. Następny prezydent, L. Kaczyński, był reprezentantem skrajnie prawicowej partii, PiS. Po jego tragicznej śmierci urząd objął B. Komorowski, również wywodzący się z partii o charakterze prawicowym (PO).

Warto podkreślić, iż w przypadku podziału na prawicę oraz lewicę w polskim środowisku politycznym nie występuje porozumienie pomiędzy politykami zbliżonych programowo partii. Trwa walka polityczna pomiędzy członkami prawicy, lewicy, ugrupowaniami centrowymi oraz wszelkimi mniejszymi organizacjami politycznymi. Dodatkowo duży wpływ na podejmowanie decyzji w państwie ma Kościół katolicki, co ma odzwierciedlenie w przepisach związanych z prawem do aborcji, eutanazji czy rejestracją związków homoseksualnych, czy też raczej kompletnym brakiem przepisów zezwalających na podjęcie powyższych czynności w polskim ustawodawstwie.

Cechą wspólną większości partii politycznych w Polsce była zgoda oraz proklamacja przystąpienia Polski do struktur Unii Europejskiej.